

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 19P/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714208933
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714208933.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudcom JUDr. Miroslavou Korbašovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: K.Á. R., H.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice, dieťa rodičov: matka N. R., H.. XX.XX.XXXX, C. D. Q. XXXX/XX, R. R., R..Č.. E. X, R. R. a otec Š. C., H.. XX.XX.XXXX, C. K. XXXX/X, K. v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností takto

rozhodol:

Maloletý K., H.. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona od 24.10.2014 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

V ostatnej časti konanie o návrhu matky z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.06.2014 domáhala, aby súd maloletého zveril do jej osobnej starostlivosti; otca zaviazal povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 150 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Zároveň žiadala o zaplatenie polovice nákladov na zakúpenie detskej výbavičky. Styk otca s maloletým upraviť nežiadala. V návrhu uviedla, že vo februári 2013 sa otec maloletého rozhodol ukončiť ich vzťah a opustil spoločnú domácnosť z dôvodu partnerských nezhôd. Do novembra 2013 ich sporadicky navštevoval, odvtedy ich prestal navštevovať definitívne. Odvtedy sa o maloletého stará výlučne ona, otec neprispieva na výživu maloletého, nekupuje mu oblečenie ani lieky. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok + prídavky na dve deti, spolu vo výške 250 eur a pohyblivý príspevok - výživné približne vo výške 35 eur od otca jej prvej dcéry z výkonu väzby. Majetkové ani príjmové pomery otca maloletého nepozná. Otec nejaví o maloletého náležitý záujem, odmieta akýkoľvek kontakt aj s ňou.

Otec sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd uznesením č.k. 19P/130/2014-6 zo dňa 27.06.2014 ustanovil maloletému kolízneho opatrovníka, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice.

Vo veci súd nariadil dve pojednávania (12.09.2014, 24.10.2014), ktorých sa otec nezúčastnil, hoci mu predvolanie na pojednanie dňa 24.10.2014 bolo doručené riadne a včas. Svoju neprítomnosť neospravedlnil, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd za podmienok stanovených v § 101 ods. 2 OSP pojednával v jeho neprítomnosti.

Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletého, kolízneho opatrovníka a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise.

Matka na pojednávaní upravila svoj návrh na začatie konania a žiadala, aby maloletý bol zverený do jej osobnej starostlivosti; otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu výživným vo výške 30% sumy životného minima mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám od 24.10.2014. Vo veci zakúpenia detskej výbavičky zobrala návrh späť. Vo februári 2013 otec maloletého opustil spoločnú domácnosť z dôvodu partnerských nezhôd. Od tohto obdobia ich navštevoval príležitostne a v novembri 2013 ich prestal definitívne navštevovať. Vtedy bola matka s maloletým v nemocnici a otec ich navštívil tam. Naposledy bola s otcom maloletého v kontakte v júni tohto roku, keď si bola u neho v domácnosti zobrať svoje osobné veci. Na malého sa pýtal, prejavil záujem o stretnutie s ním, avšak toto sa nerealizovalo. Matka s maloletým býva v trojizbovom byte jej tety spolu so starou mamou a svojou mal. dcérou N.. Náklady na bývanie predstavujú sumu 200 eur, ktoré hradí jej stará mama. Takisto stará mama platí plyn mesačne vo výške 29 eur a pevnú linku vo výške 15 eur. Matka platí elektriku vo výške 23 eur, minimálne 50 - 100 eur prispieva na stravu do spoločnej domácnosti. Ďalej mesačne matka uhradza telefón 6 eur a splátky exekúcie za smeti 10 eur. Má aj iné exekúcie, tieto však nehradí, nakoľko nemá dostatok finančných prostriedkov. Mesačné náklady maloletého sú: mlieko 38 eur - jedno mlieko stojí 18,85 eur, mesačne minie dve balenia; plienky 30 eur - dva balíky za mesiac; sirup z imunológie na predpis 2,60 eur, ten mu vydrží na tri mesiace; sirup na imunitu, ktorý užíva na odporúčanie lekárky 6,60 eur jedno balenie, mesačne potrebuje dve balenia; taktiež kvapky na odporúčanie lekárky 4,35 eura; náklady na oblečenie a topánky približne 30 eur, na hygienu 10 eur. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Jej príjmom je rodičovský príspevok a prídavky na dve deti približne vo výške 250 eur a výživné na mal. N. v nepravidelnej výške. O príjmových pomeroch otca uviedla, že pokiaľ žili spolu, chodil na týždňovky ako fušky do Bratislavy a takto si bol schopný privyrobiť. Peniaze mu však boli vyplácané takým štýlom, že on si musel povedať, že na čo chce peniaze a koľko a potom mu boli vyplatené, ale nedostával nijaké peniaze bez toho, aby si vypýtal a určil účelu.

Kolízny opatrovník vo svojej správe o prešetrení rodinných pomerov zo dňa 09.09.2014 uviedol, že domácnosť matky je na požadovanej úrovni. Na domácnosť prispieva matka v rôznych sumách, presnú výšku uviesť nevedela. Poberá rodičovský príspevok v sume 203,20 eura, prídavky na dve deti v sume 47,02 eura mesačne. Výživné na staršiu dcéru posielajú v rôznej výške z Ústavu na výkon väzby, nakoľko otec dcéry je vo výkone väzby. Matka uviedla, že spláca exekúciu 10 eur mesačne a platí si kredit vo výške 6 eur mesačne. Uviedla, že otec maloletého naposledy prispel na jeho výživu v októbri 2013 sumou 30 eur mesačne. Predtým je dával peniaze v rôznych výškach od 60 eur do 100 eur. Naposledy sa otec matke telefonicky ozval v marci 2014, odvtedy neprejavil záujem o kontakt. Až v júni 2014, keď si matka bola u otca po veci sa otec na maloletého pýtal, chcel sa s ním stretnúť, ale zatiaľ ich nekontaktoval. Šetrenie v domácnosti otca bolo uskutočnené opakovane, počas šetrení sa nikto v domácnosti nenachádzal. Otec nereagoval ani na predvolanie na úrad, svoju neprítomnosť neospravedlnil.

Z oznámenia ÚPSVaR Martin vyplýva, že otec nie je a v období od 2013 nebol evidovaný ako poberateľ štátnych sociálnych dávok; otec nie je od roku 2013 do 07.07.2014 evidovaný ako poberateľ peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, ani nemal ani nemá podanú žiadosť o peňažné príspevky na kompenzáciu; matke nie sú vyplácané a v minulosti ani neboli vyplácané žiadne peňažné príspevky na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia; matka poberá rodičovský príspevok pri starostlivosti o maloletého vo výške 203,20 eura mesačne; matka poberá prídavky na dve deti vo výške 23,52 eura mesačne na jedno dieťa; matka nie je ani nebola v rokoch 2013 a 2014 poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi; otec nie je v roku 2013 a 2014 poberateľom pomoci v hmotnej núdzi.

Z oznámenia Daňového úradu Žilina, pobočka Martin vyplýva, že otec maloletého uviedol v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie rok 2012 príjmy zo živnosti 6 072 eur, výdavky zo živnosti 2 428,80 eura, čiastkový základ dane 3 643,20 eura, nezdaniteľná časť základu dane na daňovníka 3 644,74 eura, základ dane 0 eur, daň 0 eur a za rok 2013 príjmy zo živnosti 6 200 eur, výdavky zo živnosti 2 480 eur, čiastkový základ dane 3 720 eur, nezdaniteľná časť základu dane na daňovníka 3 735,94 eura, základ dane 0 eur, daň 0 eur.

Z odpovede k žiadosti o poskytnutie súčinnosti Sociálnej poisťovne, pobočka Martin vyplýva, že otec je evidovaný ako nezamestnaný od 24.10.2013, dávka v nezamestnanosti mu nebola priznaná z dôvodu nesplnenia zákonom stanovených podmienok, iné dávky sociálneho poistenia od roku 2013 nepoberá.

Z aktuálneho výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že otec ukončil podnikateľskú činnosť k 24.10.2013.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 ZR, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 ZR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z.z.).

Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods.5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 300/2010 Z.z. a opatrenia MPSVaR SR č. 181/2012 Z.z. za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 Eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa. V čase vyhlásenia tohto rozsudku tak suma minimálneho zákonného výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa predstavuje čiastku 27,13 eura na jedno nepľnoleté nezaopatrené dieťa.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrhu matky je potrebné vyhovieť.

Pokiaľ šlo o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, súd mal preukázané z vykonaných dôkazov, že rodičia maloletého dieťaťa toho času nežijú spolu a ani nevedú spoločnú domácnosť. Z týchto dôkazov tiež vyplynulo, že maloletý v súčasnej dobe žije s matkou, tá sa o neho riadne stará, vo výkone tejto jej starostlivosti neboli zistené doteraz žiadne nedostatky. Otec sa o dieťa nezaujíma, na jeho výživu neprispieva od opustenia spoločnej domácnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky. Pokiaľ ide o výživné, súd vychádzal z majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, ktoré sa mu podarilo zistiť. Matka je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke, pričom jej príjem je tvorený rodičovským príspevkom, prídavkami na deti a výživným na staršiu dcéru. Otec je nezamestnaný, pričom nie je poberateľom žiadnej dávky. Hodnotiac vyššie uvedené skutočnosti, berúc do úvahy odôvodnené potreby maloletého ako aj potencionálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného otca, súd návrhu matky vyhovel a ustálil výšku súčasného výživného zo strany otca na zákonom stanovené minimum.

Podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)

- ods. 1 - navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

- ods. 2 - súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

- ods. 3 - nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na dispozitívny úkon matky, ktorá svoj návrh vo vzťahu k požadovanému výživnému upravila a vo vzťahu k úhrade nákladov na zakúpenie detskej výbavičky vzala späť a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie, súd konanie v tejto časti návrhu matky konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a daní právneho poučenia sa matka maloletej a kolízny opatrovník vzdali práva podať voči nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Martin ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu / Z. č. 233/1995 Z. z. v znení zmien a doplnkov/, a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.